

Такъв та знаем, такъв та пишем.

Талпа-суратлия.

Там да ма циганска торба ненахрани.

Там да ма цариградска чума отнеме.

Там да ма червеи не испижд.

Там дълбоко агачо.—Гери даха бок я, — рѣкъл един турчин, като бѣгал от Влашко прѣз Дунав.

Там дѣто ма чешеш, не ма сърби.

Там дѣто хлопаш, нѣма да ти отворижд.

Там дѣто шиеш ти, аз съм веке прѣшил.

Там изсипала циганката солта си (синията си). —

Тѣй казват на дѣцата кога паднжд нѣйдѣ, или изобщо на все що пада.

Там и кучетата вар не еждт.

Там ма чума неуморила.

Там ма море здраво не носило.

Там ме конски опашки не влекли.

Там му е нему цаката.

Там му не пѣе пѣтел-ът.

Там мржд аз сега я.

Там са грозде не ражда, дѣ мотика необхажда.

Там са забърнали трици за тебе.

Там са пукали, от към гърб-а.

Там село не бива, по на долѣ бива. — От пѣсен.

Там си го и бог-ът помилва.

Там си и закиснжд.

Там ще живѣжд, ако ще би и с' котки на оран.

Тамам врѣме да са върли пепел' на желѣзото, той го нѣма.

Тамам за вълк-ът приказват и той в' кошарата.

Тамам на сватбата, ей и харачар-ът.

Тамам пърлика; — дѣто ще гори един, нека горжд двама.

Тамам са накарал сиромах-ът да тропне и то се спукал тѣпан-ът.—Тамам се сиромах-о разрипа и тупан-о се скинжд (Соф.).

Тамам сватба на угад, — ни хлѣб стигнжд, ни манджа останжд.

Тамам сега в' пѣрг-ът, т. е. в' силата си.

Тамам сега в' луди-я ум.